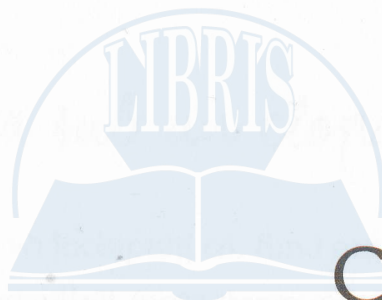

Cunoaște-l pe...

George Enescu

Viata sub un clopot de sticlă

Poate vă închipuiți că, fiind atât de dorit, George a fost un copil alintat de părinți, căruia i s-au îndeplinit toate dorințele. Vă înșelați: de teamă că ar putea să i se întâmple ceva, mama lui l-a protejat atât de mult, încât nu avea voie nici măcar să iasă la joacă alături de alți copii.

„Nu am fost un copil răsfățat, ci un copil adorat până la exces, până la sufocare. Când mă gândesc la copilărie, simt încă în jurul meu vigilența înspăimântată în care am crescut”, avea să povestească, peste ani, compozitorul.

Fiindcă își dorea să-i ofere fiului său cea mai bună educație, iar pentru asta avea nevoie de bani, Costache Enescu s-a făcut fermier. A luat în arendă o moșie din satul vecin – adică îi plătea moșierului un fel de chirie ca să lucreze pământul – și s-a mutat cu familia la Cracalia. Aici a început aventura muzicală a micuțului George.

Copilul-minune

Se povestește că George, căruia de mic îi plăcea să imite trilurile păsărilor și cântecele pe care le auzea la petrecerile date de părinții săi, a încercat să-și facă singur o vioară pe când avea trei ani. A luat o scândurică de brad, de care a legat niște sârme subțiri. Firește, instrumentul năstrușnic nu scotea sunetele dorite, așa că părinții au hotărât să-i dăruiască o vioară de jucărie. Tatăl său i-a cumpărat una dintr-o librărie de la oraș, dar George a aruncat-o repede în foc, fiindcă „nu avea sunet”. Abia atunci au înțeles cu adevărat părinții lui pasiunea micuțului pentru muzică, așa că a primit o vioară adevărată, adusă tocmai de la Iași.

De învățat să cânte, l-a învățat un vestit lăutar al vremii, Niculae Chioru. Adus de părinții lui Enescu la moșie, să-i dezvăluie fiului lor tainele instrumentului, lăutarul a plecat după câteva săptămâni, fiindcă deja nu mai avea nimic să-i arate micului învățăcel.

Pe lângă talentul muzical, George Enescu era un adevărat copil-minune. La numai patru ani știa să scrie, să citească și să socotească. La cinci ani cunoștea notele muzicale și putea să citească partituri. Îi plăcea să picteze și, așa cum va povesti mai târziu, la șase ani făcea portrete și peisaje.

